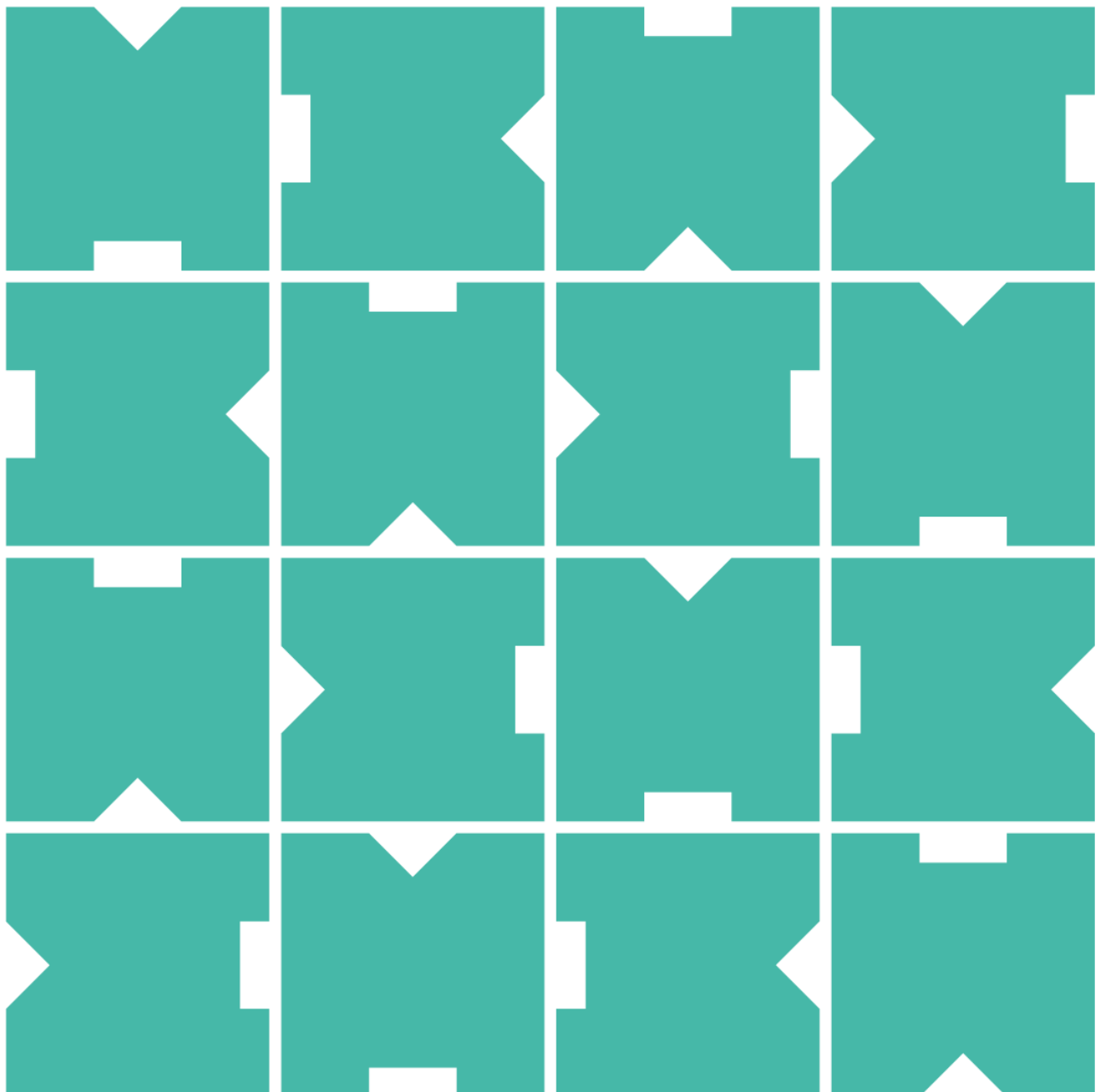

Oppdragsbeskrivelse naturkartlegging i verneområder

Basiskartlegging

Innhold

Om programmet	3
1. Organisering av verneområdeforvaltningen.....	4
2. Prosess for innmelding av områder	4
3. Praktiske forhold	5
4. Kartleggingsregler	5
4.1 Kartlegging av naturtyper (kartleggingsenheter)	6
4.1.1 Regler for sammensatte kartfigurer	6
4.1.2 Generelle regler for sammenslåing	6
4.1.3 Sammenslåing av kartfigurer innen T4 fastmarkskogsmark	7
4.1.4 Sammenslåing av kartfigurer innen T32 Seminaturlig eng	7
4.2 Kartlegging av rødlistet natur	9
4.2.1 Øvrige merknader til kartlegging av rødlista natur:	9
4.2.2 Rødlistet landform	9
4.3 Registrering av arter	10
4.4 Spesielle bestemmelser ved bruk av beskrivelsessystemet og uLKM.....	10
4.4.1 Skog og skogsmark	11
5. Egendefinerte beskrivelsesvariabler PRPA Problemart, PRFI fysiske inngrep og PRRES Restaurert natur	11
6. Restaurert natur	12
7. Oppsummering av omstendigheter som skal noteres i merknadsfeltet-	12

Om programmet

Basiskartlegging er en naturkartlegging etter NiN systemet i verneområder. Vi kartlegger heldekkende, slik at all natur blir kartlagt og trusler mot verneområdet identifiseres i det innmeldte prosjektet. Et prosjekt kan være et helt verneområde eller et delområde i et større verneområde.

Verneområdene er lagt til naturarealer, og inneholder dermed ikke eller meget lite bebygd areal og sterkt endret fastmark.

Utvalget av naturtyper og variabler fra NiN er tilpasset situasjonen og trusselbildet i verneområder. Typiske trusselfaktorer i verneområder er fremmede arter, gjengroing av kulturbetingede naturtyper, slitasje fra ferdsel eller forsøpling.

Vi kartlegger i verneområder for å få informasjon om områdets tilstand jamfør trusselbildet over, men også for å samle inn data om nasjonal statistikk om hvilken natur vi har vernet i Norge.

Datasettet for basiskartlegging benyttes videre til å stedfeste rødlistet natur i verneområdene. De rødlistede naturtypene er identifisert ved hjelp av en dataanalyse basert på definisjonen av rødlistet natur, slik de ulike rødlista naturtypene er definert i Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Resultatene fra kartleggingen publiseres i [Naturbase](#) under kartlagene "Natur i verneområder" og "Rødlistet natur i verneområder".

Omstilling til NiN 3.0

Nye Natur i Norge NiN 3.0 ble lansert høsten 2023. Kartlegging etter den nye versjonen krever omstilling av Miljødirektoratets instruks og systemer for kartlegging. Omstillingen til NiN 3.0 regnes å være klar i løpet av 2025, slik at 2026 blir første år med kartlegging etter nye instruks jamfør NiN 3.0. Frem til da kartlegges natur i verneområder etter NiN 2.3, som tidligere.

1. Organisering av verneområdeforvaltningen

Alle nasjonalparker og store landskapsvernområder er forvaltet av styrer; nasjonalparkstyrer eller verneområdestyrer. Styrene er statlige etater, som er sammensatt av lokale folkevalgte. Hver kommune og fylkeskommune, med areal i verneområdet er representert i styret. I samiske området er i tillegg sametinget representert. Mindre verneområder som grenser til nasjonalparken er ofte inkludert i styret sitt forvaltningsområde, slik at de forvalter både det store verneområdet og de tilgrensende små.

Statsforvalteren har forvaltningsansvar for alle øvrige små verneområder, og er dermed i all hovedsak forvaltningsmyndighet for naturreservater i Norge. Enkelte naturreservater er også forvaltet av kommuner.

Ved kartlegging av natur i verneområder har Statsforvalteren ansvar for å koordinere innmeldingen fra de ulike forvaltningsmyndighetene.

2. Prosess for innmelding av områder

Kartlegging av natur i verneområder finansieres av midler tildelt program for basiskartlegging og bestilles av Miljødirektoratet. Bestillingen er basert på behovsinnmelding fra Statsforvalterne. Statsforvalteren koordinerer innmeldingen av områder i sitt fylke og vurderer forslagene fra alle forvaltningsmyndigheter samlet, de er videre ansvarlig for informasjonsflyt til verneområdestyrer og kommuner som har areal som skal kartlegges.

Hver høst melder Statsforvalteren inn områder for kartlegging til Miljødirektoratet via NiN-Prosjektinnmelding. Innmeldingen er basert på følgende kriterier satt av Miljødirektoratet:

1. Forvaltningsmessige utfordringer knyttet til trusler mot verneverdier. Ved behov for skjøtsel/restaurering, eller der slike tiltak er iverksatt (eks. restaurering av myr og våtmark).
2. Forvaltningsplanlegging og besøksforvaltning.
3. Små verneområder som har geografisk nærhet til høyere prioriterte områder (med tanke på tidsbruk og logistikk).
4. Slutføring av påbegynte kartleggingsprosjekter (inndelt i delområder)
Områder som ikke tidligere er basiskartlagt
5. Delområder i nasjonalparker/store verneområder. Områdene kan være viktige for å utarbeide gode besøksstrategier, ha skjøtselsbehov, eller regnes som sårbare.

Prosjekter i verneområder skal ikke bestilles av eksterne. Dersom dere blir kontaktet av forvaltningsmyndigheter for kartlegging ved direkte bestilling, så videresend henvendelsen

til post@miljodir.no merket "naturkartlegging i verneområder" så får vi det inn i rett bestillingsflyt.

3. Praktiske forhold

Før kartleggingen starter skal leverandør kontakte Statsforvalteren. Her kan særskilte forhold avklares (kjente påvirkningsfaktorer, ferdselsmønstre, restaureringsprosjekter, tilgang til båt, m.m). Oversikt over kontaktpersoner blir tilsendt etter tildeling av oppdrag.

Kartleggingen utføres med Miljødirektoratets kartleggingsapplikasjoner NiNapp (NiNapp web og NiNapp felt) og artsregistreringer utføres med Artsapp. Brukerveiledninger til disse verktøyene finnes her: <https://ninkartlegging.miljodirektoratet.no/>.

I større verneområder kartlegges delområder. I disse tilfellene bør polygoner utfigureres i sin helhet, selv om det overskrider prosjektgrensa for delområdet. Verneområdegrensen er derimot absolutt og polygoner klippes i alle tilfeller mot denne.

I tilknytning til naturtypekartleggingen skal det tas et bilde fra hver kartleggingsenhet som er utfigurert (en sammensatt kartleggingsenhet teller som et område).

Bildet skal dokumentere:

- 1) en forvaltningsutfordring i en kartleggingsenhet eller
- 2) illustrere det som er typisk for enheten.

Kartlegging på avstand. Stedfesting, typifisering og beskrivelse kan vurderes på avstand i vann, bratt terreng, eller når det forøvrig er nødvendig for å ivareta kartlegger sin sikkerhet.

Sluttrapport.

Det skal leveres en sluttrapport fra arbeidet. Resultatene fra en NiN kartlegging kan være utfordrende å tolke dersom man ikke har inngående erfaring fra systemet, derfor tilbys forvaltningsmyndigheten i tillegg en rapport fra prosjektene som beskriver funnene fra kartleggingen.

I rapporten skal kartlegger kort oppsummere resultatene fra kartleggingen og kan utdype forhold som ikke lar seg uttrykke gjennom NiN-app, f.eks. knyttet til typifisering og forvaltning/skjøtsel av natur.

4. Kartleggingsregler

Den grunnleggende metodikken for kartlegging er NiN metodikk basert på Artsdatabankens [kartleggingsveiledere](#) for terrestrisk naturkartlegging etter NiN versjon

2.3 tilpasset målestokken 1:5000. I tillegg er det spesielle regler for kartlegging av natur i verneområder, som følger under.

4.1 Kartlegging av naturtyper (kartleggingsenheter)

Utvalget av naturtyper og variabler fra NiN er tilpasset situasjonen og trusselbildet i verneområder. En oversikt over dette utvalget finnes i Exceldokumentet *NIN_Variasjon_2025*, og fremgår for øvrig av BAS programmet i NiNapp.

Ikke-natur: Kartleggingsenheter innen T35-T45 og V13 kan inngå i «mosaikk» med hverandre.

Ikke-natur: Kartleggingsenheter innen V11 Torvtak og V12 Grøftet torvmark kan inngå i «mosaikk» med hverandre og annen våtmarksnatur.

T5 Grotte og overheng utfigureres som «punkt-polygon» på $\geq 50\text{m}^2$ (ikke mindre).

4.1.1 Regler for sammensatte kartfigurer

Fremdrift i naturkartlegging i verneområder er i hovedsak knyttet til kravene som stilles til geografisk og naturfaglig presisjon. Vi har for noen naturtyper utviklet supplerende regler for sammensatte kartfigurer, med formål å rasjonalisere kartleggingen.

Som hovedregel er maksimalt antall kartleggingsenheter i en sammensatt kartfigur 3, med unntak av sterkt bearbeidet mark og grøfta myr.

Mosaikk kartlegges i henhold til Artsdatabankens kartleggingsveiledere for terrestrisk naturkartlegging.

4.1.2 Generelle regler for sammenslåing

Kartleggingsenheter som er rødlistet, eller inneholder landformer som er rødlistet kan ikke slås sammen med kartleggingsenheter som ikke er rødlistet.

- Når kartleggingsenheter innen samme hovedtype (som er definert av LKM-KA) er svakt kalkrike eller fattigere. Unntaksvis kan de slås sammen med kartleggingsenheter fra andre hovedtyper innen samme KA-gradientområde. Dette dersom kartleggingsenhetene er under minstemålet på 250m^2 , og ikke kan slås sammen med enheter fra egen hovedtype.
- Når en kartleggingsenhet forekommer vekslende mot lange, smale kartleggingsenheter, slik at fremstillingen på NiNapp blir teknisk utfordrende (eks. driftvoll). Her vil vi imidlertid presisere viktigheten av at sentrale forvaltningsbehov ivaretas, slik at naturtyper sentralt for verneformålet og rødlistet natur utfigureres når de er større enn minstemålet.

- Sterkt bearbeidet fastmark T35-T45 kan inngå i en sammensatt kartfigur med inntil 10 T35-T45- kartleggingsenheter. Andre naturtyper i området utfigureres, f.eks. som (øy i polygon).

4.1.3 Sammenslåing av kartfigurer innen T4 fastmarkskogsmark

Man kan slå sammen kartleggingsenheter som er utformet av nær lik LKM KA. Tabell 1 angir hvilke kartleggingsenheter man kan slå sammen i samme kartfigur. Innenfor hver gruppe kan like farger slås sammen i samme kartfigur, med maksimalt 3 kartleggingsenheter i samme figur.

I regioner hvor lågurtskog utgjør vanlige/trivielle skogtyper, mener vi sammensatte polygoner gir tilstrekkelig geografisk presisjon for lågurtskog og mindre kalkpåvirkede skogtyper. I regioner der lågurtskog er mindre vanlige, skal lågurtskog utfigureres som egne polygoner.

Tabell 1. Veileder for sammensatte kartfigurer i T4 Fastmarkskogsmark

Gruppe	T4 Fastmarkskogsmark	LKM – KA Kalkinnhold	Sammensatt (gul)/ikke sammensatt (hvit)
1	T4-C-1 Blåbærskog	Basistrinn a-c	Kan slås sammen
1	T4-C-2 Svak lågurtskog	Basistrinn d-e	Kan slås sammen
1	T4-C-3 Lågurtskog	Basistrinn f-g	Vurderes sammensatt
1	T4-C-4 Kalklågurtskog	Basistrinn h-i	Ikke sammensatt
2	T4-C-5 Bærlyngskog	Basistrinn a-c	Kan slås sammen
2	T4-C-6 Svak bærlyng	Basistrinn d-e	Kan slås sammen
2	T4-C-7 bærlyng lågurtskog	Basistrinn f-g	Vurderes sammensatt
2	T4-C-8 bærlyng	Basistrinn h-i	Ikke sammensatt
3	T4-C-9 Lyngskog	Basistrinn a-c	Kan slås sammen
3	T4-C-10 Svak lyng lågurtskog	Basistrinn d-e	Kan slås sammen
3	T4-C-11 Lyng lågurtskog	Basistrinn f-g	Vurderes sammensatt
3	T4-C-12 Lyng kalklågurtskog	Basistrinn h-i	Ikke sammensatt
4	T4-C-13 Lavskog	Basistrinn a-c	Kan slås sammen
4	T4-C-14 Svak lav lågurtskog	Basistrinn d-e	Kan slås sammen
4	T4-C-15 lav lågurtskog	Basistrinn f-g	Vurderes sammensatt
4	T4-C-16 lav kalklågurtskog	Basistrinn h-i	Ikke sammensatt
5	T4-C-17 Storbregneskog	Basistrinn d-e	Kan slås sammen
5	T4-C-18 Høgstaudeskog	Basistrinn f-i	Ikke sammensatt
5	T4-C-19 Litt tørkeutsatt	Basistrinn f-i	Ikke sammensatt
5	T4-C-20 tørkeutsatt	Basistrinn f-i	Ikke sammensatt

4.1.4 Sammenslåing av kartfigurer innen T32 Seminaturlig eng

Innen T32 Semi-naturlig eng kan man slå sammen kartleggingsenheter som er utformet av nær lik LKM HI-hevdintensitet, og nær lik LKM KA, som angitt i tabell 2. Innenfor hver gruppe kan like farger slås sammen i samme kartfigur, med maksimalt 3 kartleggingsenheter i samme figur.

Sterkt bearbeidet våtmark V 12/V13 kan inngå i en sammensatt kartfigur som gruppe 4 og 5.

Tabell 2. Veileder for sammensatte kartfigurer i T32 Seminaturlig eng

T32- Seminaturlig eng	HI-hevdintensitet	LKM – KA Kalkinnhold (trinn)	Gruppe Likt tall (farge) angir mulighet for sammensatt kartfigur
T32-C-1 Kalkfattig eng med mindre hevdpreg	1b	b-c	1
T32-C-3 Intermediær eng med mindre hevdpreg	1b	d-e	1
T32-C-11 Kalkfattig tørreng med mindre hevdpreg	1b	b-c	1
T32-C-13 Intermediær tørreng med mindre hevdpreg	1b	d-e	1
T32-C-5 Svak kalkrik eng med mindre hevdpreg	1b	f-g	2
T32-C-15 Svak kalkrik tørreng med mindre hevdpreg	1b	f-g	2
T32-C-9 Kalkrik fukteng med mindre hevdpreg	1b	fg-hi	3
T32-C-7 Sterk kalkrik eng med mindre hevdpreg	1b	h-i	3
T32-C-17 Sterk kalkrik tørreng med mindre hevdpreg	1b	h-i	3
T32-C-2 Kalkfattig eng med klart hevdpreg	2c-d	b-c	4
T32-C-12 Kalkfattig tørreng med klart hevdpreg	2c-d	b-c	4
T32-C-4 Intermediær eng med klart hevdpreg	2c-d	d-e	4
T32-C-6 Intermediær eng med svakt preg av gjødsling	3e	d-e	4
T32-C-14 Intermediær tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling	3e-2cd	d-e	4
T32-C-20 Svakt kalkrik eng med klart hevdpreg	2c-d	f-g	5
T32-C-16 Svak kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling	3e-2cd	f-g	5
T32-C-21 Svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling	3e	f-g	5
T32-C-10 Kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling	3e-2cd	fg-hi	6

T32-C-8 Sterk kalkrik eng med klart hevdpreg	2c-d	h-i	6
T32-C-18 Sterk kalkrik tørreng med klart hevdpreg	2cd	h-i	6
T32-C-19 Sanddyneeng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling	2cd	f-g	Ikke sammensatt

4.2 Kartlegging av rødlistet natur

Rødlistet natur er definert av Norsk rødliste for naturtyper 2018. I NiN app, program for basiskartlegging, gis det et varsel om rødlistet naturtype når man registrer kartleggingsenheter med forutsetninger som tilsier en rødlistet naturtype (nytt fra 2025).

Kartleggingsenheter som utgjør rødlistete naturtyper, enten fullstendig eller som har rødlistete grunntyper skal utfigureres.

I all hovedsak avgrenses rødlista naturtyper til presisjonsnivå kartleggingsenhet. Men i enkelte tilfeller er det aktuelt å splitte en kartleggingsenhet med rødlistet natur opp slik at den rødlista naturen blir mer presist stedfestet. Slike tilfeller er:

- Når T4 Fastmarksskogsmark omfatter rødlistet sandskog/regnskog/olivinskog, og de rødlistete skogtypene er tydelig lokalisert til spesifikke deler av polygonet.
- Når kartleggingsenheter innen T4 Fastmarksskogsmark beskrives som 7SD-0_2 Naturskog, og områdene med naturskogskarakter er tydelig lokalisert til spesifikke deler av polygonet.
-Unntak: Naturskog i sammensatte polygoner angis som en egenskap på hver kartleggingsenhet (ingen oppsplitting av polygon).
- Når kartleggingsenheter innen T32 Semi-naturlig eng, V9 Semi-naturlig myr, V10 Semi-naturlig våteng, har slåttemarkspreg (SP-a), og områdene med slåttemarkspreg er tydelig lokalisert til spesifikke deler av polygonet.

4.2.1 Øvrige merknader til kartlegging av rødlista natur:

Betingelser for artssammensetning (f.eks. 1AR-A-B Bartrær, trinn 3-5 (50-100%) oppfylles også om registreringen gjelder enkeltarter i artsgruppen (eks. AR-A- Plab Gran).

Kartlegger vurderer betingelser knyttet til bioklimatiske seksjoner (6SE) og Bioklimatiske soner (6SO) ut fra nasjonale dekningskart, uten å legge koder for dette i NiNapp.

4.2.2 Rødlistet landform

Rødlistete landformer er lagt til NiNapp som en egen gruppe beskrivelsesvariabler. Oversikt over hvilke landformer som skal registreres for de enkelte hovedtypene finnes i Excel dokumentet *NiN_Variasjon_2025*, under fane "rødlistet landform". Ved forekomst av en rødlistet landform legges landformen som egenskap på den registrerte

kartleggingsenheten. Den skal med andre ord ikke utfigureres. Dersom det er hensiktsmessig, kan også dekningsgrad oppgis i merknadsfeltet.

Rødlistete landformer kan ligge i verneområdet som kartlegges, men befinne seg i en enhet som ikke skal registreres (f.eks. M Saltvannsbunn, F Limniske vannmasser). Dersom landformen i disse tilfellene grenser direkte til natur som skal kartlegges (eks. T eller V), registreres rødlistelandformen som en egenskap på denne kartleggingsenheten.

I merknadsfeltet oppgir man at rødlistelandformen grenser til, eller er en øy i den registrert kartleggingsenheten, men hører primært til hovedtypegruppen eks. M eller F.

4.3 Registrering av arter

I NiNApp registreres treslagene og deres forekomstandel. Her inngår treslagene som en del av naturtypens beskrivelse. Det legges ikke opp til et presisjonsnivå som forutsetter at kartlegger skal bruke ekstra tid på å lete etter enkeltarter av trær.

Arter for øvrig registreres primært i **Arter**, og utveksles med Artsdatabanken som en del av oppdraget. Veileder for appen finnes her: [Veileder Arter](#). Artskartlegging kan utgjøre inntil 20 % av oppdragets totale kostnad.

Innsats for artskartlegging skjer etter følgende prioritering:

- Ved fremmedartsinnslag av karplanter, sopp, moser og lav (samt mink på øyer) som tilsvarer 7FA Fremmedartsinnslag ≥ 1 , skal artene legges inn i Arter. Fremmede arter som registreres i Arter skal også noteres i merknadsfeltet i NiNApp.
- Når man i semi-naturlige naturtyper som er rikere enn svakt kalkrik, registrerer 7RA_Rask suksisjon til «tidlig suksesjonsfase» eller «brakkleggingsfase».
- Når naturtypene er rikere enn «svakt kalkrik», og er preget av bruk og menneskeskapt slitasje/forstyrrelse.
- I rødlistet natur
- Når uLKM avviker fra «normaltrinnet».
- Når naturtyper er rikere enn svakt kalkrik.
- Ved forekomst av PRPA Problemarter ≥ 1 . Funn legges inn i Arter (dersom arten er tilgjengelig i appen sin artsliste). Problemarter skal også noteres i merknadsfeltet i NiNApp

4.4 Spesielle bestemmelser ved bruk av beskrivelsessystemet og uLKM

Hovedregelen er at oppgitte variabler som har 0-trinn skal registreres. Variabler uten 0-trinn registreres ved forekomst. uLKM'er med normaltrinn registreres ved avvik fra normaltrinn. uLKM'er uten normaltrinn registreres.

Endringsskjold 7GR-EG registreres dersom Grøftingsintensitet 7GR-GI ≥ 2 er registrert. Vær oppmerksom på at grøftede myrer kan være restaurert.

4.4.1 Skog og skogsmark

- 1AG-B Busksjiktdekning registreres i skogsmark med mangelfull tresjiktdekning (<1AG-A-0_4) som følge av 7SN Naturlig bestandsreduksjon eller 7SB-HI-AAP-0 Hogstinnngrep-Åpen hogst.
- For naturtyper der suksesjon (7RA Rask suksesjon) er "viktigere" enn treslagssammensetning, registreres 1AG-A-0 Tresjiktdekning og AG-B Busksjiktsdekning (sammen med 7RA suksesjonstrinn). Eksempler kan være T31 Boreal hei og T34 Kystlynghei.
- Skogsmark skal ha en beskrivelse av relativ treslagssammensetning på enkeltartsnivå for arter som omfatter >12,5% av arealet (eks 1AR-A-BEpu_1).
- Barlind, kristorn, eik, ask, lind, alm, svartor, hassel, mandelpil, doggpil, samt fremmede treslag skal registreres ved forekomst (dvs at kartlegger registrerer noen få enkelttrær av eks. barlind som 1AR-A-TAba_0). 1AR-B-TAba og 1AR-B-ILaq (barlind/kristorn i busksjiktet) registreres ved forekomst. For å unngå tvil om forekomsten er >0, noteres treslagsart i meknadsfeltet (eks. "Spredt forekomst av barlind").
- Øvrig treslagsarter som er relevante for verneformålet skal registreres på enkeltartsnivå.
- I skog der skogbestandsdynamikk 7SD registreres til naturskogskarakter, og i skog som er utfordrende å vurdere i forhold til naturskogskarakter (kan f.eks. gjelde enkelte skogområde med hogstklasse 5), men som konkluderes til normalskog, skal man registrere:
 - o 4DG-0 Totalantall stående døde trær
 - o 4DL-0 Totalantall liggende dødvedenheter
 - o 4TG-0 Totalantall gamle trær
 - o 9TS Tresjiktstruktur.
- 7JB-HT Høsting av tresjiktet registreres ved forekomst.
- 7SB-HI-AAP-0 Snauhogst registreres ved forekomst.
- 7SN-XF Naturlig bestandsreduksjon på tresatt areal (andre eller ukjente årsaker) registreres ved forekomst.
- uLKM'ene UE, SS, S1 og BK registreres der de gir opphav til rødlistestatus innen T4 Skogsmark, kan gi opphav til egen figur, se kap. 3.2.

5. Egendefinerte beskrivelsesvariabler PRPA Problemart, PRFI fysiske inngrep og PRRES Restaurert natur

Miljødirektoratets egendefinerte beskrivelsesvariabler PRPA Problemart og PRFI Fysiske inngrep brukes for å fremskaffe forvaltningsrelevant informasjon for verneområder. PRPA Problemart skal fange opp arter som befinner seg på "feil sted" (men som ikke er fremmede i norsk natur). Det er nødvendig med kunnskap om vernet og vernets formål når man vurderer om en art er en problemart. Eksempel på problemarter kan være takrør som ekspanderer i et våtmarksreservat som en følge av endringer i hydrologi, næringstilførsel eller beite, eller (plantet) gran som fortrenger edellauvskog i et edellauvskogsreservat.

Fysiske inngrep beskriver inngrep som ikke enkelt fanges opp av NIN-beskrivelsessystemet. Eksempler på PRFI kan være mindre inngrep langs sjø og vann, f.eks. enkle båtstøer,

bålplasser, "markgruver" i tilknytning til fiske, lavvoplasser.

I påvente av kartlegging etter NiN 3.0 har vi en egendefinert variabel, som gjør det mulig å angi forekomst av restaurert areal. Se nærmere beskrivelse under kapittel Restaurert natur.

6. Restaurert natur

Vi har to nasjonale prosjekter på restaurering av natur:

- Restaurering av myr
- Uttak av fremmede treslag

Disse prosjektene foregår i all hovedsak i verneområder, med noen unntak. Vi restaurerer for eksempel våtmark på Statskog sin eiendom både i og utenfor verneområder.

NiN 2.3 inneholder ingen verktøy for å beskrive restaurert natur. I NiN 3.0 kan dette registreres under Korttidsmiljøvariabel "*Reversert menneskepåvirkning som utløser endringsgjeld og kortvarig suksessjon*". Frem til vi går over til NiN 3.0 skal restaurert areal kartlegges etter 2.3, men det skal tillegges variabel for restaurert natur. Den legges til som en forekomst, på samme måte som vi registrerer rødlistet landform.

Restaurert natur er ikke alltid like enkelt å identifisere, derfor skal det etterspørres i møtet med Statsforvalter hvorvidt det forekommer restaureringsprosjekter i verneområdene som skal kartlegges, slik at kartlegger orientert før feltarbeidet.

7. Oppsummering av omstendigheter som skal noteres i merknadsfeltet-

- Fremmede arter og problemarter som registreres i Arts-app skal også noteres i merknadsfeltet i NiN-app.
- Ved registrering av PRFI Fysiske inngrep ≥ 1 skal kartlegger bruke merknadsfeltet til å beskrive inngrepstype.
- Barlind, kristorn, eik, ask, lind, alm, svartor, hassel, mandelpil, doggpil, samt fremmede treslag skal registreres ved forekomst (dvs at kartlegger registrerer noen få enkelttrær av eks. barlind som 1AR-A-TAbA_0). 1AR-B-TAbA og 1AR-B-ILaq (barlind/kristorn i busksjiktet) registreres ved forekomst. For å unngå tvil om forekomsten er >0 , noteres treslagsart i merknadsfeltet (eks. "Spredt forekomst av barlind").
- For Hovedtypegruppe V Våtmark brukes 7GR på aktuelle kartleggingsenheter. Dersom kartlegger setter trinn ≥ 2 skal begrunnelse noteres i merknadsfeltet
- 7SN-XF Naturlig bestandsreduksjon på tresatt areal (andre eller ukjente årsaker) registreres ved forekomst. Antatt årsak noteres i merknadsfelt.
- Ved forekomst av rødlistet landform:

- Dersom det er hensiktsmessig, skal dekningsgraden oppgis i merknadsfeltet.
- Rødlistete landformer kan ligge i verneområdet som kartlegges, men befinne seg i en enhet som ikke skal registreres (f.eks. M Saltvannsbunn, F Limniske vannmasser). Dersom landformen i disse tilfellene grenser direkte til natur som skal kartlegges (eks. T eller V), registreres rødlistelandformen som en egenskap på denne kartleggingsenheten. I merknadsfeltet oppgir man at rødlistelandformen grenser til, eller er en øy i den registrert kartleggingsenheten, men hører primært til hovedtypegruppen eks. M eller F.

Tlf.: 73 58 05 00
post@miljodir.no
www.miljodirektoratet.no
Postboks 5672 Sluppen,
7485 Trondheim

Besøksadresse Trondheim:
Brattørkaia 15, 7010 Trondheim

Besøksadresse Oslo:
Grensesvingen 7, 0661 Oslo

Miljødirektoratet er et statlig forvaltningsorgan
underlagt Klima- og miljødepartementet.

Vi jobber for et rent og rikt miljø. Hoved-
oppgavene våre er å redusere klimagass-
utslipp, forvalte norsk natur og hindre
forurensning.